

Nr 4/December 2011

Vänsterns Studentförbunds tidning

VSF:s nya kampanj

VSF lanserar en ny kampanj till vårterminen. Läs mer om den på s. 4-5

Regeringens utbildningspolitik

Bore Sköld skriver om regeringens utbildningspolitik och hur den skadar Sverige. s. 6-7

Ljus över landet

Johan Persson skriver om den arbetarrörelsen och folkbildningen s. 8-9

Röda julklappstips

Elin Melander tipsar om julklappar till dina nära och kära. s. 13

En frågvis revolution

Hansalbin Sältenberg tuggar kokabladd i Bolivia och funderar över revolutionen. s. 14

Tema:

Utbildning är en rättighet - inte en handelsvara

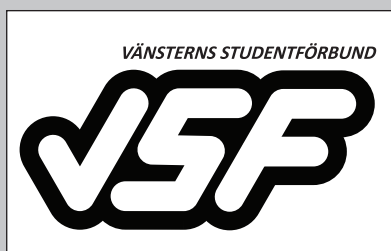
Debatt:

**»Jag älskar solidaritetsrörelser,
men inte deras hudton«
»Analysera för att positionera«**

Numrets lokalförening:
Stockholm

VÄNSTERNS STUDENTFÖRBUND

pergite

ANSVARIG UTGIVARE:

Elin Melander

REDAKTION:

Catherine Holt, Joanna Korbutiak, Hansalbin Sältenberg

MEDVERKANDE I NUMRET:

Elin Melander, Joanna Korbutiak, Catherine Holt, Felicia Mulinari, Ellika Sevelin, Bore Sköld, Johan Persson, Sandra Behdjou, Gustav Ingman, Hansalbin Sältenberg

GRAFISK FORM:

Olof Holmgren och Catherine Holt

KONTAKT:

pergitered@gmail.com

HEMSIDA:

pergitevsf.wordpress.com

Utbildning är en rättighet - inte en handelsvara

Av: Elin Melander, förbundsordförande

Julen närmar sig med stormsteg och efter den kommer det ett spännande år. Det börjar med att Vänsterpartiet har kongress i Uppsala och vi kommer finnas där med bokbord. Men det jag ser fram emot mest efter jul är att träffa alla på förbundets kurs i Norrköping. Norrköping är på många sätt en bra symbol för dagens Sverige och vikten av rätt till utbildning. Som gammal arbetarstad har Norrköping mycket sociala problem och låg utbildningsnivå samt hög arbetslöshet sen krisen på 90-talet. En viktig förändring kom när Linköpings Universitet startade utbildningar i Norrköping, sen dess har andelen som fortsätter från gymnasiet till högskolan på några år ökat från 20 till runt 50 procent. I tider när den borgerliga regeringen börjar prata om att det finns för många högskoleplatser och högskolor på för många orter så måste vi stå upp för rätten till utbildning. Vi vet att om antalet högskoleplatser minskar och närheten till högskolor försvinner så är det de med arbetarbakgrund som inte kommer kunna studera.

Skriv för Pergite!

Vi behöver din hjälp! Dikter, debattartiklar, recensioner och politiska reflektioner liksom tecknade serier tages tack-samt emot! Mejla pergitered@gmail.com innan den 15 februari. Tema för nästa nummer är feminism.

INNEHÅLL

Numrets lokalförening	3
Lokalföreningsrapporter	3
Utbildning är en rättighet - inte en handelsvara	4
Ny organisatorisk handbok	5
Rapport från förbundsstyrelsen	5

TEMA: UTBILDNING

Regeringens utbildningspolitik skadar Sverige som kunskapsnation	6
Ljus över landet: arbetarrörelsen och folkbildningen	8

DEBATT

Jag älskar solidaritetsrörelser, men inte deras hudton	10
Analysera för att positionera	11

KULTUR

Röda julklappstips	13
Krönika: En frågvis revolution	14
Kontaktuppgifter	15
Sista sidan	16

Mail: pergitered@gmail.com
Blogg: pergitevsf.wordpress.com

Numrets lokalförening: Stockholm

Av: Joanna Korbutiak, förbundsstyrelseledamot från VSF Uppsala

NUMRETS LOKALFÖRENING är Stockholm, dels för att de under hösten har organiserat massor av nya kamrater och ordnat en imponerande räckvidd aktiviteter. Dels och kanske allra främst eftersom de är ett lysande exempel på att en stukad lokalförening kan hämta sig. För ett år sedan var det inte många muntra minner bland Stockholms VSF:are och föreningen hankade sig fram, ett år senare säger Sandra Lindquist ordförande i Stockholm att "Nu finns vi igen". Medlemsantalet har under hösten mer än fördubblats och sprid-

ningen på aktiviteter har varit stor. Ett föredrag har ordnats med Jonas Sjöstedt om eurokrisen och en med Mattias Gardell om islamofobi, båda lockade över 100 besökare. En plankningsskola styrdes upp tillsammans med plankan.nu och studiecirkel har hållits om dessa tre teman. Dessutom håller VSF Stockholm regelbundet bokbord på universitetet.

Vad är hemligheten för att lyckas med alla dessa aktiviteter kan man fråga sig. VSF Stockholm har tack vare ett ganska stort

medlemsantal organiserat sin förening i olika utskott, medlemmarna har utefter intresse kunnat ta mer ansvar för den del i arbetet de tycker är roligast, som att ordna studiecirkel, föreläsningar, aktioner eller sociala aktiviteter. Kanske något att hämta inspiration från för andra lokalföreningar. Jag frågar om Stockholm har en hälsning till resten av VSF, absolut säger Sandra; "Kämpa vidare, aktiviteten går upp och ner, ge inte upp!" ★

Lokalföreningsrapporter

Av: Joanna Korbutiak, förbundsstyrelseledamot från VSF Uppsala

HÖSTEN HAR VARIT FULL av VSF aktiviteter runt om i landet. Jag har lyckats identifiera några trender. Den första är föreläsningar, otroligt välbesökta föredrag har ordnats bland annat i Malmö med genusvetarprofessorn Tiina Rosenberg och i Stockholm med religionshistorikern Mattias Gardell. I Göteborg har det anordnats en filmvisning av dokumentären Armadillo på 10-årsdagen av USA:s invasion

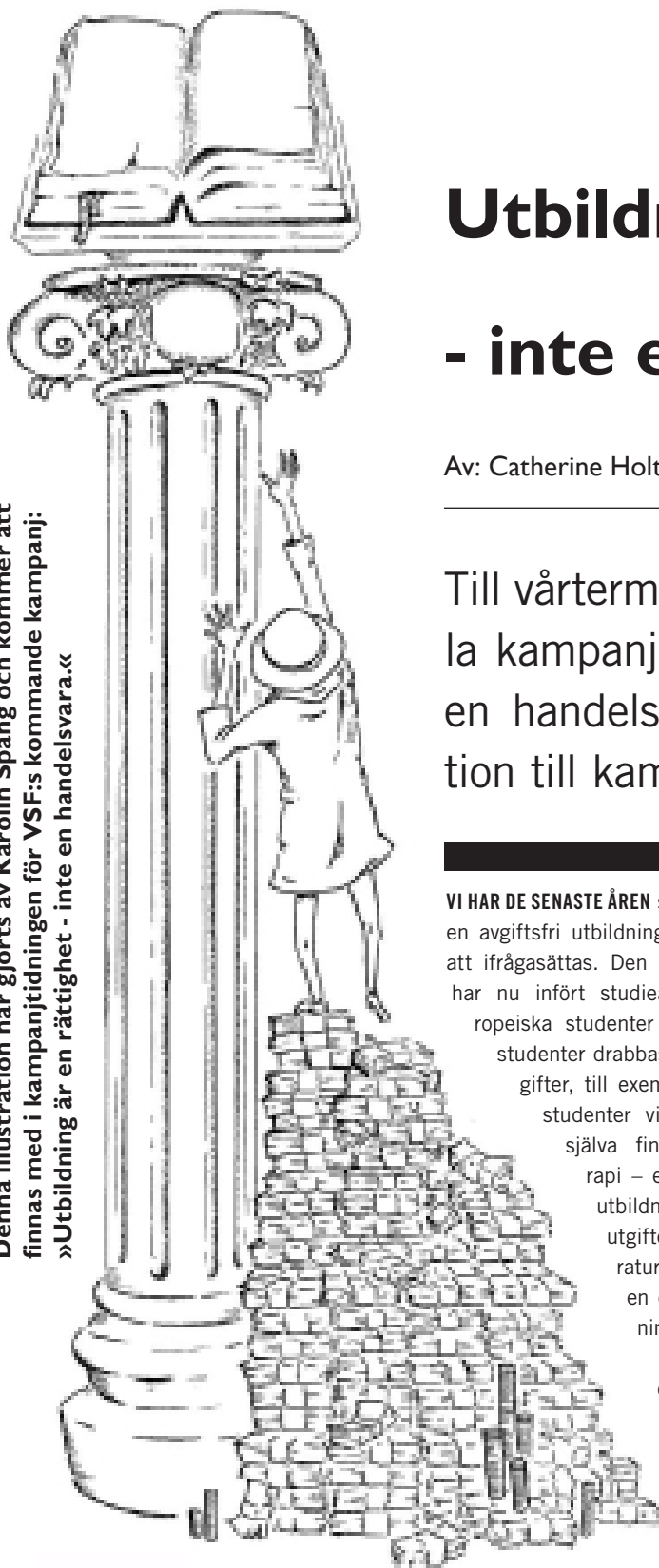
av Afghanistan, samt en föreläsning om studenters fackliga rättigheter. Trend nummer två är debatter. I Linköping bjöds bland annat Josefin Brink in för att diskutera Lagen om anställningsskydd i ett samarrangemang med Liberala Studentförbundet, medan Kajsa Ekis Ekman deltog i en debatt om prostitution i Uppsala. Trend nummer tre är studiecirkel, som även de har cirkulerat ute i

landet, i Lund anordnades en om islamofobi, i Stockholm en om kollektivtrafik och i Uppsala hade cirkeln temat Vardagsrädsla och systemskap. Höstens bubblare är temaveckan som Umeå slog på stort och ordnade, en hel socialistvecka full av aktiviteter, bland annat ett föredrag av Jonas Sjöstedt. ★

»Jag önskar henne allt ont och jag kommer aldrig tillåta henne ett liv i Sverige. Hör jag att hon kommit till Sverige för jobb så kommer jag att sätta stopp för det. Jag har gjort det förr och jag gör det med lätthet igen. Jag har mycket information om den här tjejen som gör henne till en opålitlig och ond människa.«

- *Katrin Zytomierska, (bloggerska, D-kändis och posterflicka för moderaterna) om sin polska barnflicka som rymde från dom när hon och familjen (Bingo Rimer och sonen Ringo) var på besök i USA.*

Denna illustration har gjorts av Karolin Spång och kommer att finnas med i kampanjtidsningen för VSF:s kommande kampanj: »Utbildning är en rättighet - inte en handelsvara.«

Utbildning är en rättighet - inte en handelsvara.

Av: Catherine Holt, förbundsstyrelseledamot från VSF Göteborg

Till vårterminen drar vi igång vår nya nationella kampanj: Utbildning är en rättighet – inte en handelsvara! Här följer en kort introduktion till kampanjen.

VI HAR DE SENASTE ÅREN sett hur principen om en avgiftsfri utbildning alltmer har kommit att ifrågasättas. Den borgerliga regeringen har nu infört studieavgifter för utomeuropeiska studenter och även inhemska studenter drabbas av många dolda avgifter, till exempel måste psykologstudenter vid vissa institutioner själva finansiera sin egen terapi – en obligatorisk del av utbildningen. Även de höga utgifterna för studielitteraturen måste ses som en dold avgift på utbildningen.

Dessa angrepp mot den avgiftsfria utbildningen måste förstås som en del i en internationell trend mot alltmer

marknadsanpassning och avgiftsbeläggning av den högre utbildningen. I England har högerregeringen tredubblat studieavgifterna. Det kan nu kosta upp till 9000 pund – nästan 100 000 kronor – om året att studera i England. Avgiftsbeläggningen av alla studenter i England infördes efter att regeringen först beslutade att avgiftsbelägga endast utländska studenter. Precis som med många andra försämringar inom välfärdssektorn ser vi här exempel på "de små stegens tyranni". När man väl har lyckats få genomslag för principen att utbildning är en handelsvara, blir det lättare att gå vidare och avgiftsbelägga alla studenter.

Vi i förbundsstyrelsen har med denna kampanj velat att förbundet ska gå på offensiven och på ett ideologiskt plan ifrågasätta den borgerliga synen på den högre utbildningen. Vi lyfter i kampanjen fram tre olika krav: "Studielön – inte studielån!"; "Fri kurslitteratur

FORTSÄTTNING PÅ NÄSTA SIDA

FORTSÄTTNING FRÅN FÖRRA SIDAN

ratur!" och "Avskaffa alla studieavgifter!". Vi har i kampanjen velat ifrågasätta den enorma skuldsättningen av studenter. En skuldsättning som inte bara bidrar till en större social snedrekrytering utan också slår mycket orättvist efter examen. De utbildningar som efter examen ger högre lön är också de utbildningar med starkast social snedrekrytering och med minst kvinnor. Vi ser alltså att studenter med arbetarklassbakgrund och kvinnor blir de som generellt får dras med den högsta studieskulden efter examen.

Den nya kampanjen kommer att bestå av en masstidning på 8 sidor och affischer. Det kommer även tryckas upp tygkassar till försäljning med parollen: "Utbildning är en rättighet – inte en handelsvara." En kampanjhandledning kommer snart att finnas tillgänglig för alla, som innehåller mycket statistik och fakta om den sociala snedrekryteringen och om kampanjens tre krav.

Vår nya kampanj är tänkt som en gemensam plattform som alla lokalföreningar kan använda för att driva egna lokalt anpassade

krav. Parollen: "Utbildning är en rättighet – inte en handelsvara", är en väldigt bred paroll under vilken inryms många olika konkreta krav. Men parollen uttrycker samtidigt en i grunden annorlunda syn på den högre utbildningen än den borgerliga. Den talar om ett grundläggande ifrågasättande av kapitalismens intrång och förvandling av allt fler delar av livet till varor. Den handlar om en kamp för ett samhälle där det som är människans behov är självklara rättigheter, och inte ett privilegium för de få. ★

Vill du veta mer om kampanjen? Läs mer i kampanjhandledningen och kom på förbundskursen den 28 - 29 januari.

Ny organisatorisk handbok

Av: Felicia Mulinari,

förbundsstyrelseledamot från VSF Malmö

I BÖRJAN AV NÄSTA ÅR släpps VSF:s första organisatoriska handbok. Den organisatoriska handboken är tänkt att vara ett levande dokument som beskriver svårigheter och möjligheter med politisk organisering. Det är en handbok fylld med tips och trix om alltifrån hur man gör affischer, håller möten till hur man organiserar aktioner. Samtidigt tar den upp viktiga frågor för vänsterrörelsen såsom på vilka sätt man kan samarbeta med andra organisationer eller vad tanken är med styrelser.

Tanken med handboken är att alla vi skall kunna använda den i våra lokalföreningar, kanske framförallt som ett uppslagsverk som ger stöd i det dagliga aktivistarbetet men också som en öppning till viktiga strategifrågor gällande organisering. Tanken är alltså inte att ge färdiga svar, utan ingångar till diskussioner i lokalföreningen.

Vi är ett växande förbund, med allt fler medlemmar och vi vill göra allt mer. Förbundsstyrelsen hoppas att denna handbok kan vara en hjälp i arbetet med att bygga större och starkare lokalföreningar! ★

Rapport från förbundsstyrelsen

Av: Ellika Sevelin, förbundsstyrelseledamot från VSF Lund

FÖRBUNDSSTYRELSEN HÖLL terminens sista möte i slutet av november. Vi har fullt upp nu med att planera förbundskursen som går av stapeln 28-29 januari i Norrköping. Kursen kommer att ha temat organisation och vi hoppas att ni har hunnit anmäla er, eftersom vi känner på oss att den kommer att bli grym. Om ni inte har anmält er än kan det ändå finnas möjlighet att gå kursen. Prata med er lokalföreningen i så fall och hör om de kan betala er resa.

Varje sommar anordnar VSF en CSN-berättigad sommarkurs i samarbete med Kvarnby Folkhögskola. Nu har vi börjat arbetet med 2012 års kurs. Kursen kommer att gå av stapeln 4 juni till 8 juli och ha temat Kroppen – arbete, makt, sexualitet. Följande personer har valts till arbetsgrupp med ansvar för att anordna sommarkursen: Siri Troili (Stockholm), Patrik Carlsson (Malmö), Pablo Lerner (Göteborg), Emil Sörman (Stockholm och FS), Hansalbin Sältenberg (Malmö och FS) och Felicia Mulinari (Malmö och FS).

Under året har förbundsstyrelsen arbetat på att ta fram en organisatorisk handbok. Det arbetet håller nu på att avslutas och handboken kommer finnas tillgänglig för lokalföreningarna lagom till kursen.

Vi har också tagit fram en riktigt snygg tygkasse som ni snart kommer kunna köpa. ★

»Fördelen med de mindre högskolorna är att de lockar fler studenter från studieovana miljöer.«

Regeringens utbildningspolitik skadar Sverige som kunskapsnation

Av: Bore Sköld, förbundsstyrelseledamot från VSF Umeå

Regeringens besked om lägre anslag till de mindre högskolorna i landet innebär ett avsteg från visionen om Sverige som kunskapsnation, liksom från visionen om allas lika rätt till utbildning.

I årets statsbudget kom regeringen med det tråkiga beskedet att nästan alla mindre högskolor får lägre ekonomiskt anslag. Regeringen föreslår en omfördelning av resurser, där de större högskolorna får mer på bekostnad av de små. Förslagets syfte är att centralisera landets lärosäten för att på så vis koppla samman utbildning med forskning, vilket ska leda till ökad kvalitet och konkurrenskraft.

Liksom många av de utbildningsreformer som regeringen genomdrivit de senaste åren finns det anmärkningsvärt lite stöd för det i modern forskning och bland berörda remissinstanser. Tvärtemot vad utbildningsminister Jan Björklund påstår visar studier på områ-

det att forskning och utbildning är åtskilda verksamheter, vilket betyder att högskolor som bedriver forskning inte alls har högre standard på utbildningen. De mindre högskolorna uppnår lika bra resultat, dvs. har lika bra utbildning som de större om man kontrollerar för studenternas sociala bakgrund.

Fördelen med de mindre högskolorna är att de lockar fler studenter från studieovana miljöer. Det finns alltså inga kvalitetsvinster att göra på centraliseringen. Den geografiska spridningen av högskolor i landet har möjliggjort utbildning för de som annars aldrig kunnat studera vidare. Äldre människor som inte vill eller kan flytta har

kunnat utbilda sig nära sin hemort, vilket nu omöjliggörs. Folk med arbetarbakgrund eller småbarnsföräldrar har inte samma rörlighet som ungdomar med akademisk bakgrund och kommer därför inte längre ha samma möjlighet till vidareutbildning.

Det argument som Björklund framför, att ungdomskullarna framöver minskar, är inte en anledning att tvinga mindre lärosäten till nedläggning, tvärtom riktar sig många av dessa lärosäten till just äldre studenter. Vidare ligger de mindre högskolorna vanligtvis i regioner med högre arbetslöshet, och lockar studenter med större arbetslöshetsrisk, varför förslaget

FORTSÄTTNING PÅ NÄSTA SIDA

»Helhetsbilden av regeringens högskolepolitik är tydlig; färre ska studera, det ska bli dyrare att studera, det ska vara en förmån att kunna studera.«

FORTSÄTTNING FRÅN FÖRRA SIDAN

rimmar illa med regeringens arbetslinje.

Helhetsbilden av regeringens högskolepolitik är tydlig; färre ska studera, det ska bli dyrare att studera, det ska vara en förmån att kunna studera. Förslaget drabbar otvetydigt de studenter med arbetarbakgrund som är överrepresenterade på de mindre högskolorna.

När Björklunds förslag sätts i samband med hans övriga utbildningspolitiska reformer – skapandet av "döda ändar" i utbildningssystemet (genom att yrkesförberedande program inte längre ska ge högskolebehörig-

het), tidigare sortering av elever (t.ex. genom elitklasser redan på högstadiet), den ohämmade tillväxten av segregering friskolor, samt nedskärningar av komvux, där det är väl belagt att samtliga dessa åtgärder utgör allvarliga hinder för social rörlighet – blir slutsatsen självklar: Björklunds politik syftar till att cementera och förstärka klassamhället. Klassbakgrund ska i allt högre grad tillåtas bestämma barns möjligheter i livet, sicken frihetsreform från ett förment liberalt parti!

Liksom regeringens politik på övriga områden rör det sig om traditionell, bakåtsträ-

vande klasspolitik. Att ta från de fattiga och ge till de rika synes vara kungsordet för regeringens omvända Robin Hood-politik.

Vår uppgift som VSF:are måste alltid vara att jobba för att bryta snedrekryteringen till högskolan i syfte att möjliggöra utbildning för alla på lika villkor. Sveriges grundläggande fokus gällande utbildningspolitik borde handla om hur alla ska kunna studera, inte hur vi gör det mest ekonomiskt lönsamt.

Utbildning är en rättighet, inte en handelsvara.★

Ljus över landet: arbetarrörelsen och folkbildningen

Av: Johan Persson, VSF Uppsala

Folkbildningen i Sverige tog sin början på 1830-talet. I England existerade vid denna tid redan filantropiska projekt som försökte föra ut bildningen till arbetarklassen.

I det huvudsakligt agrara Sverige kom emellertid bönderna att stå i centrum för insatserna. Svensk folkbildnings pionjär, biskop C.A. Agardh, var direkt fientlig till att låta de jordlösa proletärerna få del av bildningen. Först efter att industrikapitalismen och urbaniseringen under senare delen av 1800-talet lagt grunden för folkrörelserna kom folkbildningen att bli en angelägenhet för arbetarklassen. Inom nykterhetsrörelsen och de liberala delarna av arbetarrörelsen fanns vid denna tid en stark tilltro till bildningens förmåga att lösa de så kallade arbetarfrågorna. Nöden och eländet sågs som ett utslag av personliga tillkortakommanden snarare än effekter av ett orättvist samhällssystem, ett synsätt som nu åter är på modet.

Mot denna bildningssyn vände sig den

unga socialdemokratin. August Palm hamnade i gräl med den liberala folkbildaren Anton Nyström som menade att socialismen endast intresserade sig för "magfrågor" istället för arbetarklassens moraliska och andliga nivå. Palm svarade att socialismen förvisso var en magfråga i betydelsen att socialister såg fattigdomen som orsaken till arbetarklassens okunnighet och inte tvärtom. "Men när en gång den ekonomiska frågan blir löst, skall bildningsfrågan vara löst av sig själv."

Palm kom att förbli skeptisk till folkbildningsinsatser men inom arbetarrörelsen i stort växte intresset. Då många socialister också var organiserade nykterister kom de i kontakt med det omfattande studiearbetet som bedrevs i nykterhetsrörelsens loger. Bland dem socialisten

och godtemplaren Oscar Olsson, kallad Oscar med skägget, som 1902 blev "studiecirkeln fader" när han la grunden för ett nytt systematiskt studiearbete i IOGT.

Det socialdemokratiska ungdomsförbundets kongress 1907 blev viktig för arbetarrörelsens syn på folkbildningen. En fjärdedel av motionerna detta år behandlade frågan. Det var även vid denna kongress som den unge folkhögskoleläraren Rickard Sandler höll sitt tal "Socialdemokrati och folkbildning". Sandler kritiserade där Palms linje i bildningsfrågan och försökte formulera en dialektisk syn både på förhållandet magfrågor (bas) och kulturfrågor (överbyggnad) och förhållandet mellan folkbildningen och kampen för socialismen. Han framhöll att det socialdemokratiska samhället skulle innebära stör-

FORTSÄTTNING PÅ NÄSTA SIDA

Denna illustration har gjorts av Karolin Spång och kommer att finnas med i kampanjtidsningen för VSF:s kommande kampanj: »Utbildning är en rättighet - inte en handelsvara.«

FORTSÄTTNING FRÅN FÖRRA SIDAN

re möjligheter för fruktbar folkbildning men att arbetarklassens bildning samtidigt var en förutsättning för skapandet av socialismen.

Sandler kom att spela en fortsatt stor roll i arbetarrörelsens bildningsarbete, inte minst som grundare av och mångårig ordförande för ABF. Sandler och Oscar med skägget hade ett nära samarbete även om det fanns stora skillnader i deras bildningsideal. Medan Oscar med skägget satte individens utveckling genom studier av kultur i centrum betonade Sandler kollektiva studier av samhällsfrågor.

Med tiden utmanades de dock båda av en yngre generation som ville ha mer poli-

tiskt innehåll och större central styrning. Ture Nerman angrep Oscar med skäggets motvilja mot att styra studiecirkelnas innehåll och menade att dessa utan en politisk planering endast skulle reproducera borgerlig ideologi. Z Höglund menade att folkbildningsarbetet mest kommit att handla om "etiskt-estetiskt krimskrams".

Både Höglund och Nerman var med om att grunda Sveriges Kommunistiska Parti och där fick deras "klasskampsbildning" starkt fäste. Men även bland kommunisterna hade den fria bildningen sin försvarare, veteranen Kata Dalström, som varnade för att en för snäv po-

litisk bildning skulle skapa "förkrympta människor" ur stånd att bygga ett nytt samhälle.

Idag då mer studier, åtminstone inom den del av vänstern jag tillhör, framställs som ett universalmedel kan det vara svårt att föreställa sig att folkbildningen en gång i tiden var kontroversiell inom arbetarrörelsen. Kanske beror det på att bildningen med rätta fått en central och självklar roll inom vårt arbete. Kanske beror det på att vi inte längre har en levande debatt om folkbildningens syfte och innehåll. ★

»Går man på ett möte hos en frivillig organisation, politisk förening eller studentförbund så möts man av en rätt homogen grupp aktivister. Det råder en övervikt av vit medelklass, studerande eller akademiker med fett socialt kapital att tillgå.«

Jag älskar solidaritetsrörelser, men inte deras hudton

Av: Sandra Behdjou, VSF Uppsala

JAG ÄLSKAR solidaritetsrörelser, folkrörelser och organisering. Det är genom organisering som vår snedvridna värld någon gång kommer att vridas rätt. Men det har hänt något i det rika nordiska folkrörelser, i svensk aktivism. Jag har en känsla av att det på bara en sådär tjuugo, trettio år har skett en förskjutning från en stark arbetarrörelse, stöttad av en politisk diskurs för folklig organisering. Den diskursen har ersatts av en "var man är sin egen lyckas smed"- kapitalism och det är inte längre främst de som fått den sämsta lotten som organiserar sig för att förändra sin egen situation.

Går man på ett möte hos en frivillig organisation, politisk förening eller studentförbund så möts man av en rätt homogen grupp aktivister. Det råder en övervikt av vit medelklass, studerande eller akademiker med fett socialt kapital att tillgå. Det är klart att detta delvis är en förenkling. Det finns massa folk ur andra klasser och med andra hudtoner i våra rörelser – men det är min bestämda åsikt att det råder en väldig obalans åt den tidigare nämnda gruppen. Det är ett problem som vi som rörelser måste inse att vi har och arbeta mot.

Det är kanske så att de med en hyfsat trygg social bakgrund, god utbildning och

rätt ökonomi, har större möjligheter och energi att engagera sig politiskt. Det är lättare att hitta den där extra kraften om man inte behöver jobba hårt för att förbättra sin egen livssituation varje dag.

Men jag tror att det finns en massa utestängande mekanismer som gör att icke-vita, icke-medelklass, icke-universitetsutbildade inte känner sig helt bekväma och inkluderade i ett svenskt aktivistsammanhang. Dessa mekanismer gör bland annat att färre söker sig till och stannar aktiva i föreningar.

Det finns problem med att rättvis och solidaritetsrörelsen hyser en övervikt av vita ansikten. Den politiska risken är att man börjar föra andras talan, utan att riktigt ha förstahandserfarenheter av sociala problem. Det finns en risk att det blir ett översitteri, som är lika problematiskt som den parlamentariska. Den utomparlamentariska vänstern och solidaritetsrörelsen bör inte falla i samma fälla som sossepampar och nya moderater. Vi bör vara en rörelse som är öppen och inkluderar alla. Som inte utestänger de vi säger oss kämpa för och med. Som inte bara genom retorik är solidarisk.

Jag, som ändå kommer från medelklassbakgrund, har akademikerföräldrar, men är halv-blatte, känner av detta. Jag har

DEBATTÖREN:

Namn: Sandra Behdjou

Ålder: 23

Bor: Malmö

Studieriktning: Pluggar sociologi vid Lund Universitet

svårt att identifiera mig med en rörelse av aktivister som utgörs av mestadels lintottar. Det kanske är att förstärka skillnader utifrån bakgrund, men jag är säker på att om jag, som är så pass "lite avvikande", känner av det så starkt, så känner säkerligen en person som står några fler steg bort från aktivist-normen av det på ett annat plan. Jag tror att denna känsla av att inte kunna identifiera sig med sina med-aktivister, är den mest utestängande mekanismen av alla.

För det mesta gör dagens solidaritets- och vänsterrörelse en väldig massa bra saker. Är solidariska. Protesterar. Det är fint med aktivism och solidaritet och behövs onekligen. Men det är extremt viktigt att våra föreningar arbetar med att vara inkluderande. Vi behöver problematisera våra egna föreningskulturer, arbeta aktivt med att förändra dem och samarbeta med föreningar som befinner sig utanför den vita bubblan. För att nå våra politiska mål och leva upp till våra värderingar. För att folkrörelserna ska vara en stark, demokratisk, LEGITIM kraft som arbetar för förändring på våra egna villkor. Gör vi inte det, då går vi miste om en massa jävligt grymma, duktiga människor som inte tar eller får tillräckligt med plats. ★

»Två praktiker vi kan bli bättre på är att aktivera och mobilisera. Med aktivera menar jag aktioner och kampanjer som syftar till att bidra till studenters självaktivitet.«

Analysera för att positionera

Av: Gustav Ingman, VSF Stockholm

DEN SOM SPELAR SCHACK vet att duktiga spelare har en tanke bakom varje drag. Det gäller inledningsvis att få ut sina pjäser på brädet så att de sätter press på de viktiga rutorna i mitten. Man ska akta sig för att plocka fiendens sämsta pjäser om det leder till att en man tappar bra positioner. En bra spelare lyckas utveckla sina pjäser på ett sådant sätt att de blir rörliga och hotar ett maximalt antal rutor.

VSF kan ibland vara som en halvtaskig schackspelare. Trots många bra enskilda drag saknas det en övergripande strategi för hur vi skall utveckla våra positioner. Vi står och trampar medan motståndaren plockar mark. I det senaste numret av Pergite försökte jag och Patrik Carlsson att peka ut konflikter på universitetet som vi tror kommer att bli viktiga de närmaste åren. Vi tror att den frågan är nödvändig om vi i framtiden ska kunna utgöra en kraft att räkna med. Till detta nummer ombads jag att försöka konkretisera vad vi menade att förbundet borde göra. Jag har inget revolutionerande svar. Vad VSF borde ägna sig åt görs redan i stor utsträckning i lokalföreningarna, men det är ofta ogenomtänkt. Istället borde vi bli bättre på att förstå universitetets roll i dagens kapitalism och knyta samman den analysen med vår praktiska verksamhet.

Ett problem idag är frånvaron av vad Lenin kallade för en konkret analys av den konkreta situationen, alltså en idé om vart motståndet står att finna och hur vi som organisation bäst intervenerar i dem. Just nu genomgår universitetsväsendet stora förändringar i hela Europa. När vi analyserade det i vår förra artikel pekade vi ut tre tendenser

som uppstått: universiteten kommersialiseras, utbildningarna marknadsanpassas och det görs dyrare att plugga så att vi tvingas ta extrajobb och avsluta studierna snabbt. Detta är bara en överblick och kan konkretiseras mycket mer för att förklara hur processerna ser ut i Sverige och på de enskilda universiteten.

Skulle vi utveckla en sådan kunskap skulle det inte bara hjälpa oss att förutse var nya konflikter kommer att stå, utan också ge oss en möjlighet till att vid varje försämring ta initiativet och tolkningsföreträdet genom att vara pålästa och steget före alla andra. Fler studiecirkel, kurshelger och sommarkurser borde ägnas åt dessa frågor – frågor som är mycket mer givande än allmänpolitiska frågor och paroller vi idag sysselsätter oss med. Det skulle hjälpa oss att förstå det vi redan gör och förhoppningsvis leda till nya insikter som gör att vi praktiskt kan avancera.

Två praktiker vi kan bli bättre på är att aktivera och mobilisera. Med aktivera menar jag aktioner och kampanjer som syftar till att bidra till studenters självaktivitet. I Malmö har man delat ut gratis kurslitteratur till studenter och i Stockholm hade vi plankningsskola mot SL:s prishöjningar. Det är aktioner som i första hand inte sysslar till att locka medlemmar eller uppslutning bakom politiska paroller (även om det kan vara en effekt). Snarare är det försök att sprida praktiker som hjälper att själva minska avgiftstrycket, vilket bland annat gör dem mindre benägna att ta dåligt betalda jobb. Våra erfarenheter av att dela ut kurslitteratur, informera om plankning och ha informations-

DEBATTÖREN:

Namn: Gustav Ingman

Ålder: 21 år

Bor: Stockholm

Studieinriktning: Pluggar ekonomisk historia vid Stockholms Universitet

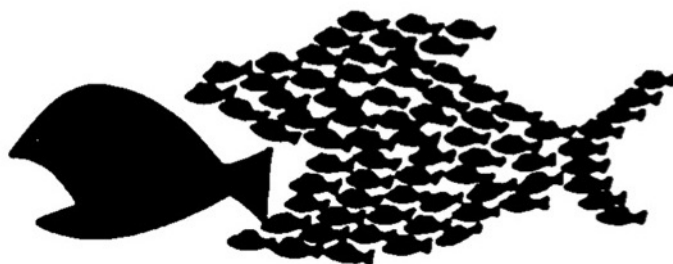
Övrigt: Skriver om studentfrågor på foreverutd.wordpress.com

möten om vilka rättigheter man har som bemanningsanställd engagerar studenter. Det gäller bara att göra dem så konkreta att de blir greppbara och segrar kan nås. Att mobilisera handlar om att engagera folk kring specifika frågor. Vi måste dock inse att människor inte engagerar sig i frågor de inte tror går att vinna. Därför är det lönlöst att driva kampanjer om att höja studiemedlet, för så som situationen ser ut idag har vi knappast uppslutning och makt att ställa sådana krav. Bättre då att rikta in sig på mindre frågor, som att kårens kaféer borde tillhandahålla billigare kaffe.

Frågorna är i huvudsak inte viktiga för att de är till hjälp för studenter (det är en positiv bieffekt); frågorna är viktiga för att de stärker studenters och VSF:s handlingskraft inför framtiden. Det är förstaså att i frågan om masskamp kommer vi aldrig kunna vinna annat än partiella kamper. Men det är inte en anledning till att vara passiva. Om en studentrörelse någonsin växer fram i Sverige kommer erfarenheterna av kamp vara ovärderliga. Till skillnad från schack börjar inte partierna om från början – vi spelar från de positioner vi slutade på. Det är dags att vinna mark igen. ★

Kom på VSF:s förbundskurs i organisering!

Den 28-29 januari äger VSF:s årliga förbundskurs rum, ett litet tips är att du absolut inte vill missa den!

Temat för kursen är organisation. För er som anländer till Norrköping redan på fredagkväll väntar en mysig filmvisning. Kl 12.00 dagen därpå drar kursen igång. Upplägget lyder: Lördag kommer bestå av lite större föreläsningar/seminarium med inbjudna flashiga föreläsare, bla. Mikael von Knorring som kommer prata om internet kopplat till organisering och ideologi. Vi kommer även hinna med ett studiebesök på Norrköpings stadsmuseum. På kvällen kommer vi under pompa och ståt släppa vår nya kampanj. Söndagen kommer att bestå huvudsakligen av workshops, exempelvis om retorik, mediahantering, kårarbete och ekonomi.

Ta chansen att åka på kurs, lära dig massor och lära känna VSF:are från resten av landet. Under helgen kommer det att bjudas på god mat och ett otroligt trevligt golv att sova på. Kursen är perfekt för nya medlemmar och

nystartade lokalföreningar som behöver stöd och inspiration, men när det kommer till organisation så blir man aldrig fullärd, därför kommer det finnas något att bita i för alla på kursen. Kursen är helt kostnadsfri för dig som deltagare!

Sista anmälningsdag har gått ut, men du kan fortfarande komma in med en sen anmälan, så ska vi göra vårt bästa för att du ska få åka. (Vi kan dock inte garantera det till 100 %.)

Låter det intressant? Skicka då ett mail med din anmälan till joanna@vansterstudenterna.se.

I din anmälan vill vi veta om:

1. Du har några allergier.
2. Du är vegan (all mat kommer att vara åtminstone vegetarisk).
3. Du vill sova på lokalen eller ordnar egen sovplats.
4. Vilken lokalförening du tillhör.
5. Det finns det något mer vi behöver veta om dig.

Röda julklappstips

Av: Elin Melander

Nu närmar sig julen och det är dags att panikköpa de sista julklapparna, här kommer lite tips från oss.

TILL MAMMA:

Ett års prenumeration på Flamman: en present som påminner mamma varje torsdag om hur mycket du älskar henne.

TILL PAPPA:

Varför inte en värmande palestinasjal från redplanet.se.

TILL BRORSAN:

Visst är det irriterande med bröder som inte förstår det här med feminism och hur jävligt det är att vara tjej. Simone de Beauvoirs klassiker *Det andra könet* kan inte slå fel som julklapp.

Till Syrran:

Systerskap ger styrka, varför inte lite inspirerande läsning i form av Valeri Solanas *SCUM-manifest*.

TILL MORMOR/FARMOR:

Varför inte *Adam's Rib*, en feministisk filmklassiker från 1949 med Katherine Hepburn och Spencer Tracy. Hepburn spelar en cool advokat som försvarar en kvinna som skjutit sin otrogne man.

TILL FARFAR/MORFAR:

När man börjar bli gammal kan det bli dags att ta del av lite nya perspektiv - varför inte ge en helårsprenumeration på Bang?

TILL POJKVÄNNEN/FLICKVÄNNEN:

Finns det något bättre att ge i julklapp än en romantisk weekend i Norrköping? Svaret är såklart NEJ. Sista helgen i januari är det dags för VSFs förbundskurs. Skulle din älskling mot all förmodan inte vara medlem så är det bara att värva den till förbundet.

»Kermit may be green on the outside, but he's apparently red on the inside.«

- Inlägg på tråden #communistmuppets, som startat efter att fox news anklagat den nya mupp filmen för att vara vänstervriden propaganda.

Krönika: Hansalbin Sältenberg

En frågvis revolution

JAG SITTER PÅ 4000 METERS HÖJD och tuggar kokablad. I en månad har jag varit i Bolivia, rest i olika delar av landet, pratat med människor aktiva i olika rörelser. Jag slås av att det tycks finnas ett nästintill nationellt konsensus om att landet är i behov av en djupgående samhällelig förändring. En förändring så djup att det inte ens finns ord för den. Socialismens namn är inte tillräckligt för att fånga känslan av den samhällsomdaning som 500 år av förtryck framtvingat. När Lenin skrev om staten och revolutionen uppfattade han aldrig staten som en kolonial produkt. Här är "avkoloniseringen" av staten och samhället ett givet samtalsämne i de flesta politiska diskussioner. Vad det betyder, bortom ett erkännande av ursprungsfolkens rättigheter till sina kulturer, språk och världsåskådningar, är en öppen fråga. Ingen vet säkert.

Dogmerna är på en och samma gång avskaffade och levande. Avskaffade därför att så många olika politiska perspektiv sammanlever och utmanar varandra inom ramen för förändringsprocessen. Levande därför att de fyller tomrummet som skapas när konkreta politiska alternativ lyser med sin frånvaro. Men hur ska man kunna skissa på alternativ när man är pionjär, när ingen annan stat i historien har försökt avkolonisera sig själv, när man inte vet vad man ska luta sig mot? Går det att bygga en ekonomisk modell som inte är kolonial, som inte är rasistisk? Kan ursprungsfolkens historiska ekonomiska organisering utgöra en inspirationskälla för resten av samhället, en mall som man kan stöpa hela staten i? Är det möjligt? Hur skulle det i så fall se ut? Är inte staten alltid rasistisk? Går det att avkolonisera från presidentpalatset? Finns det tillräckligt med andrum – och mat i magen – för att på djupet utmana kapitalismens samhällsorganisering? Eller är tvärt-

om en omorganisering nödvändig för att höja den materiella nivån?

En föra detta gerillasoldat sa att namnet på det man söker bygga spelar mindre roll, att det ursprungsfolken kallar "det goda livet" och det hennes gerilla kallade "socialism" i grund och botten är samma sak. Att det handlar om ett historiskt rop från mänskligheten. Men det svarar inte på frågan: hur? Bolivia trevar sig frågande framåt.

Stöd Fristadsfonden!

Fristadsfonden är i akut behov av pengar för att deras verksamhet att hjälpa asylsökande flyktingar ska kunna fortsätta. De beviljar varje månad ekonomisk hjälp för ombud, kris- och traumautredningar, läkarintyg och tolkar. Alla insamlade medel går till att hjälpa flyktingar, och inga pengar går till administration eller resor.

Fristadsfonden hjälper asylsökande flyktingar som hotas av avvisning och som inte kan återvända till sina hemländer. Många har varit utsatta för förföljelse och grym tortyr eller har traumatiska krigsupplevelser bakom sig. De asylsökande som fonden hjälper, hyser en välgrundad fruktan för att återvända till de länder de flytt ifrån och tvingas därför gömma sig i vårt land.

Från fristadsfondens hemsida:

”Fonden bidrar med pengar till sakkunnig juridisk hjälp, när vi efter en noggrann undersökning har funnit det nödvändigt att gå in med en ny ansökan, som i sin tur kan ändra på det tidigare felaktiga beslutet. För att kunna övertyga myndigheterna om att flyktingarna har asylskäl, har vi blivit tvungna att bekosta många tortyrutredningar, läkarutlåtanden och psykologintyg. Många behöver tolk vid sina kontakter med svenska myndigheter, även det bekostar vi i samband med t ex en tortyrutredning. Detta gör att de redan tidigare gränslösa behoven av pengar har ökat. Fristadsfonden instiftades av Vänsterpartiet 1995. Genom fondens hjälp har många flyktingar fått permanent uppehållstillstånd.”

Hjälp till att upprätthålla den viktiga verksamheten genom att bidra ekonomiskt till Fristadsfondens arbete. Om du vill stödja Fristadsfonden så kan du sätta in pengar på plusgiro 26 31 25 – 7.

Som studenter har vi sällan pengar över men då kan man ge en gåva till fristadsfonden istället för en julklapp. Vi vill också uppmana alla lokalföreningar att diskutera om man kan bidra på något sätt. Till exempel genom att skramla pengar på stan.

Kontaktuppgifter

GÖTEBORG

Per Feiff
perfeiff@gmail.com

JÖNKÖPING

Olle Öst
olle.ost@live.se

LINKÖPING

John Edström
john.edstrom@live.se

LUND

Daniel Engelbertsen
daniel.engelbertsen@gmail.com

MALMÖ

Patrik Carlsson
u.patrik.carlsson@gmail.com

NORRKÖPING

Lucas De Vivo
lucas.devivo@hotmail.com

SÖDERTÖRN

Per Blomberg
percoo@gmail.com

STOCKHOLM

Sandra Lindquist
sandra.lindquist@gmail.com

UPPSALA

Robin Brostedt
robin@brostedt.net

LINNÉ

Jens Börjesson
jensborje@gmail.com

UMEÅ

Anton Björk
anton.bjoerk@gmail.com

ÖREBRO

Ellen Eklund
ellen.k eklund@gmail.com

ORDFÖRANDE:

Elin Melander, Stockholm
elin@vansterstudenterna.se

FÖRBUNDSSTYRELSE:

Catherine Holt, Göteborg
vice förbundsordförande
catherine@vansterstudenterna.se
Ellika Sevelin, Lund
Förbundssekreterare
ellika.sevelin@gmail.com
Hanna Gunnarsson, Lund
Förbundskassör
kassor@vansterstudenterna.se
Joanna Korbutiak, Uppsala
joanna@vansterstudenterna.se
Felicia Mulinari, Malmö
felicia@vansterstudenterna.se
Bore Sköld, Umeå
bore@vansterstudenterna.se
Ida Sköld, Lund
ida.skold@vansterstudenterna.se
Hansalbin Sältenberg, Malmö

hansalbin@vansterstudenterna.se

Emil Sörman, Umeå
emil@vansterstudenterna.se

REVISORER:

Emma Bodén Malmsten, Stockholm
Olle Olsson Uppenberg, Stockholm
Linn Wegemo, Västerås
revisor@vansterstudenterna.se

VALBEREDNING:

Diana Zanzi Ferrando, Umeå
Emil Eldebrink, Stockholm
Helen Alpfjord, Lund
Pablo Lerner, Göteborg
Tova Mattsson, Linköping
valberedning@vansterstudenterna.se

Sista sidan

Till en kamrat

av: Bertold Brecht

Du vill inte vara med längre har vi hört

Vi har hört att du inte vill arbeta med oss längre

Du är förbi förmår inte mer utmattad

orkar inte längre

Du har giltigt förfall säger du

Man kan inte kräva mer av dig

Orkar du inte längre blir du liggande

Ingen kommer till dig och säger:

Det har varit revolution!

Fabrikerna väntar på dig!

Varför skulle det ha varit revolution?

När du dör begravs du

Oavsett vems skulden är

när du inte orkar kämpa går du under

Du säger att du hoppades allt för länge

Orkar inte hoppas längre

Men vad var det du hoppades?

Att kampen skulle vara lätt?

Men så är det inte

Vårt läge är värre än du anar

Ty så är det,

att om vi inte kan åstadkomma det omöjliga

är vi förlorade

Om vi inte kan göra vad ingen krävt av oss

går vi under

När kampen är som hårdast

är kämparna som tröttast

Den sida vars kämpar är tröttast

förlorar slaget

